

[Indenrigsministeren.]

Pedersen, der er et saa fremtrædende Medlem af Venstrepartiet, ikke brød sig det allermindeste om Selvbestemmelsesretten.

Det ærede Medlem Hr. Edvård Sørensen sagde dernæst angaaende de foreslaaede Indkomstskatteregler, at jeg ikke maatte have læst disse Forslag rigtigt, idet jeg ellers vilde have set, at der ikke vilde kunne fremkomme det Tilfælde, at Skatteyderne faktisk efter Lovens Ord skulde have Penge tilbagebetalt. Det kan det ærede Medlem ikke mene. Forholdet er meget rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at det, der udskrives, naar der udskrives Halvdelen af Amtets Behov, efter at man har faaet Statstilskud, skal anvendes til Nedsættelse af Grundskylden og ikke til Ejendomsskylden. Det er netop det, der forklarer det Forhold, jeg har nævnt, idet i de paagældende Amter, jeg her har angivet, er den Grundskyld, der er tilbage, ikke saa stor som det Beløb, Venstres Forslag paalægger Amtet at udskrive i personlig Skat, saa der bliver et Overskud tilbage. Hvordan man vil disponere over det, staar foreløbig hen i det uvisse. Det ærede Medlem maa være en meget frejdig Mand, naar han, efter at jeg har givet den Karakteristik, jeg i Dag gav af Venstres Amtsskatter, og efter at jeg har godtgjort, at Regeringens Forslag med Hensyn til en Udligning er ganske anderledes effektivt end Venstres, ikke desto mindre fortsætter med at sige, at man nu alligevel haaber, at det, der vil ske, er, at Regeringen tiltræder Venstres Forslag og derefter forhandler i nogle Aar i en Kommission om Regeringens Forslag. Jeg vil altid helst være saa venlig som overhovedet muligt, men paa den anden Side maa det være saadan, at man ikke kan misforstaas, og jeg siger altsaa til det ærede Medlem, at det bliver der ikke noget af.

Til det ærede Medlem Hr. Kjær skal jeg sige, at jeg ikke paa nogen Maade har været saa uhøflig, at jeg, som det ærede Medlem mente, havde sagt, at han ikke forstod Erhvervsskattereglerne. Det vilde aldrig falde mig ind; jeg kender ikke det ærede Medlem saa godt, at jeg ved, i hvilken Grad han vil kunne forstaa dem, men jeg sagde, at efter at Landstingsmand K. Pedersen i 1933 havde forstaaet disse Regler og havde kunnet være med til at indstille dem til Rigsdagens Vedtagelse, mødte det ærede Medlem nu to Aar efter og sagde, at de var saa indviklede, at han ikke kunde anbefale dem. Det ærede Medlem udtalte sig ikke om, om han da ikke finder, at det er lidt nonchalant i 2 Aar at sylte et Lovforslag, som et fremtrædende Medlem af Venstre-

partiet har sagt god for, medens det ærede Medlem nu forleden Dag begynder med at sige, at dette Forslag kom man først til at se paa.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby kom til den Anskuelse, at den væsentligste Grund til Ulighed var de forskellige Ligningsregler. Det maa det ærede Medlem ikke sige, fordi det er urigtigt. Den væsentligste Grund til Uligheden er de forskellige Byrder i Forhold til de paagældende Kommuners Beboeres Indtjeningssevne. Derom kan der ikke være nogen Tvivl, det er alle kyndige enige om; jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at der er ikke rettet nogen stærk Kritik mod det Forslag, som jeg har forelagt, og det er ikke blot saadan, at der ikke er rettet stærk Kritik mod selve Grundideen, men der er heller ikke rettet stærk Kritik mod Enkeltheder i det, ikke stærk Kritik med Henblik paa Virkningerne, Tendensen i disse Virkninger; en kan have den Mening, at Tendensen skulde være stærkere, en anden kan have den Mening som det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at paa visse Omraader vil det føre til for stor Beskatning af visse Indkomster, men selve Tendensen har ingen af de ærede Ordførere bestridt var rigtig; og Enkeltheder har de ikke fremdraget, der kan give Udtryk for, at der er noget forkert ved hele Behandlingen af Emnet. Det ærede Medlem holder sig til en eneste Ting, nemlig at det foreliggende Lovforslag ikke tager Hensyn til Indkomstbeskatningen, ikke tager Hensyn til, at samme Indtægter har forskellig Værdi i de forskellige Dele af Landet. Det er jo ikke nogen Nyhed, der her siges om en Indkomstskat, der bygger paa Indkomstangivelserne, saadan som det foregaar her i Landet. Selvfølgelig, det er rigtigt, at det forskellige Indkomstniveau fører med sig, at Skatterne i Forhold til deres Realværdi bliver større i Byerne end paa Landet; men dertil svarer jo en anden Side, og det er det, det ærede Medlem ikke har Blik for, det, som jeg anførte over for det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen i Dag, at de to Ting hører sammen, Spørgsmaalet om Statens og Kommunernes Udgifter i Byerne og Spørgsmaalet om Skatteindtægterne; til det højere Indkomstniveau med deraf følgende højere Skatter svarer, at de Udgifter, der gives ud af Stat og Kommune, Takster af forskellig Art, er tilsvarende større. Og ganske paa samme Maade her; naar det ærede Medlem ud fra de Synspunkter vil vurdere det foreliggende Forslag, saa maa det ærede Medlem ikke blot tage Indkomstskattesiden frem og sige, at det virker for stærkt under Hensyn